

De Ster

De Roodhuiden

Een Boek der moderne geschriften spreekt over hun voorvaderen

(Zie blz. 57)

---

1 Februari 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang — No. 3

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: 10.50 per drie maanden, 10.90 per half jaar en 11.50 per jaar.

Buitenland 12.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

»Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijne stem hooren en het zal worden eene kudde en één herder.«

Johannes 10: 16.

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

JOSEPH P. LAMBERT

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

	Blz.
EEN BEZOEK BIJ DEN LAATSTEN DER GETUIGEN	
Door Oud. James H. Moyle	43
EEN PROFEET GEEFT GETUIGENIS (Vervolg)	
Door President Heber J. Grant	46
GELOOF IN GOD	
Door Oud. Charles W. Penrose	48
VAN DE REDACTIE:	
IS DE BIJBEL VOLDOENDE?	50
IS TABAK NOODZAKELIJK?	
Een onderhoud tusschen Mr. Ab. Jenkins en Dr. Creed Haymond	52
JEZUS DE CHRISTUS	
Door James E. Talmage	54
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	59
BIJ DE VOORPAGINA	57

EEN BEZOEK BIJ DEN LAATSTEN DER GETUIGEN

Door Oud. JAMES H. MOYLE

IK STELDE zeer veel belang in de goddelijkheid van het *Boek van Mormon* en was in de Zuidelijke Staten op zending geweest, voordat ik de Universiteit van Michigan bezocht. Tijdens mijn driejarig verblijf aan de Universiteit vernam ik, dat David Whitmer nog leefde en een goede gezondheid genoot. Ik besloot hem op weg naar mijn tehuis in Salt Lake City te gaan bezoeken. Ik slaagde in de laatste helft van Juni 1885 en kwam vroeg in Juli in Richmond, Missouri, aan.

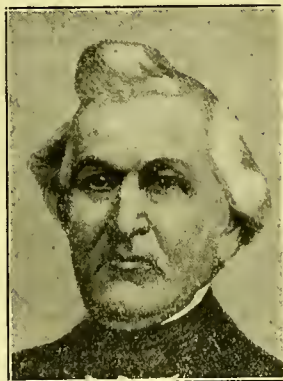
Richmond is een kleine, boeren plaats. Ik sprak met den koetsier, die me naar het hotel bracht en hoorde van hem, dat David Whitmer een zeer gezien inwoner van het stadje was. Ik informeerde eveneens bij den portier van het hotel met hetzelfde resultaat. Ik won tijdens mijn bezoek een gedeelte van den dag zooveel mogelijk inlichtingen omtrent hem in.

Ik vond David Whitmer voor zijn huis onder een vruchtboom zitten, welk huis aan de straat was gelegen en omgeven door een boomgaard. Er was een ouderwetsche schutting voor het landhuisje, een zeer eenvoudig, twee verdieping hoog houten gebouw, dat naar ik zag bestond uit twee kamers beneden en twee of meer boven. Ik ging niet binnen of rond het huis om te zien, wat er aan den achterkant was, doch het was van eenvoudigen, nederigen bouw zonder warande of versiering aan de buitenzijde behalve dan dat het keurig geverfd was. Op het voorerf bevond zich naar hetgeen ik me kan herinneren, niets anders als aarde, platgelopen door het drukke geloop. Ik herinner me niets van het gaan naar de voordeur of een of ander bloemenbed. Er zullen wel enkele bloemen zijn geweest.

Ik begreep, dat mijnheer Whitmer zeer veel door nieuwsgierigen was lastig gevallen. Om hem beter in mijn tegenwoordigheid op zijn gemak te stellen, gaf ik hem een mooi boek (ik ben nu vergeten, wat het precies was). Ik zeide, dat ik juist

was afgestudeerd in de rechten, mij op weg naar huis bevond en buitengewoon verlangend was, om van hem alle inlichtingen te vernemen, welke hij mij wilde verstrekken over het *Boek van Mormon*, de platen, waarvan het vertaald was en zijn getuigenis aangaande hetzelve, hetwelk hij aan de wereld had gegeven.

Ik trad een kleine bibliotheek binnen, hetgeen slechts in mijn herinnering is gebleven als een feit, dat ik David Whitmer had bezocht en dat hij had getuigd aangaande alhetgeen door hem in zijn getuige-

David Whitmer

Zijn getuigenis staat onweerlegbaar

nis aan de wereld werd bekend gemaakt over het *Boek van Mormon* en dat was alles. Bij het afleggen van dit bezoek had ik niets anders in gedachten dan mijn persoonlijke kennis en het kwam niet in mij op, er iets over te publiceeren — het was zuiver te dien tijde een persoonlijke zaak voor mij alleen. Ik vertelde het mijn vrienden en sprak er over in den wijk, doch toen scheen het alles heel gewoon. David Whitmer stierf ongeveer drie jaar daarna. Mijn herinnering aangaande de hoofdfeiten is nog volkomen sterk. Ik heb immer

een goede gezondheid genoten, doch nimmer beter dan thans.

David Whitmer was een man van meer dan normale lengte, eerder slank dan dik en hij was in zijn hemdsmouwen. Zijn haar was wit evenals zijn lange, aartsvaderlijke baard. Naar ik me herinner, was hij voor een eenvoudig burger als hij was, een zeer intellectuele verschijning, en hij had een goed voorkomen. Ik

IN ELKE uitgave van het *Boek van Mormon* verschijnt een getuigenis van Drie Getuigen — Oliver Cowdery, David Whitmer en Martin Harris — waarin zij bevestigen, dat een engel van God van den hemel kwam en hun de gouden platen toonde, waarvan het Boek door Joseph Smith werd vertaald. Ofschoon deze mannen allen de Kerk hebben verlaten, na het getuigenis te hebben geschreven, heeft geen hunner ooit zijn beweringen verloochend. David Whitmer heeft, in tegenstrijd met de andere twee getuigen, zich nimmer weder bij de Kerk aangesloten. Hij was de laatst overblijvende getuige en stierf 22 Januari 1888, acht en vijftig jaar na de eerste publicatie van het *Boek van Mormon*.

Oud. James H. Moyle is de eenig bekende nog in leven zijnde Heilige der laatste dagen, die David Whitmer aangaande zijn getuigenis heeft gesproken. In het nevenstaand artikel verhaalt de schrijver zijn ondervinding met den laatsten der drie getuigen. Oud. Moyle is Commissaris van den Handel der Ver. Staten en komt zeer veel in contact met President Franklin D. Roosevelt in Washington D.C.

ben er zoo goed als zeker van, dat hij een ernstig persoon was.

Ik zeide hem, dat ik in de Kerk geboren was, evenals mijn moeder; dat mijn vader zich jong bij de Kerk had aangesloten; dat ik was opgegroeid in het onvoorwaardelijk geloof in het *Boek van Mormon*; dat ik op het punt stond, mijn levensarbeid aan te vangen, terwijl hij dien spoedig zou neerleggen en smeekte hem,

mij de waarheid te vertellen — mij niet door het leven te laten gaan met het geloof in bedrog — welke waarheid zooveel voor me beteekende. Ik zeide hem, dat hij de feiten wist en drong er bij hem op aan me precies te vertellen, wat er in verband met het voortkomen van het *Boek van Mormon* gebeurd was. Ik scheen zijn vertrouwen te winnen en mocht hem vrij vragen stellen en hij deed werkelijk alles, waardoor ik de naar voren gebrachte feiten als 't ware kon zien; tot in bijzonderheden alle omstandigheden, waarbij hij den engel zag en hoorde, de platen zag en mocht betasten en waar het onderhoud met den Engel Moroni plaatsvond en de toestanden en omstandigheden, welke daarmede verband hielden.

Hij zeide, dat zij (Joseph Smith, Oliver Cowdery, David Whitmer en Martin Harris) zich in de bossen in westelijk New York bevonden; dat er zich niets tusschen hen en den engel bevond behalve een houtblok, hetwelk in het bosch was terecht gekomen; dat het helder daglicht was met niets in den omtrek, hetwelk het hooren of zien van alhetgeen plaatsvond, had kunnen belemmeren. Toen herhaalde hij tegen mij, dat hij de platen had gezien en betast; dat hij den engel had gezien en gehoord en de verklaring hoorde, dat de platen nauwkeurig waren vertaald; dat er absoluut niets was, dat hem er van kon weerhouden, het alles duidelijk en helder te zien. Ik herinner me zeer goed, dat ik hem vroeg, of er iets onnatuurlijks of ongewoons in de omgeving of de atmosfeer was. Hij beantwoordde die vraag. Ik herinner me niet precies de woorden, welke hij gebruikte, doch hij toonde aan, dat er een bijzondere stemming in de atmosfeer hing, welke hen omringde, doch dat niets hem er van weerhield, een duidelijk inzicht en vaste kennis te krijgen van hetgeen plaatsgreep. Hij verklaarde mij, dat het getuigenis, hetwelk hij aan de wereld had verkondigd, waar was en dat hij nimmer ook maar een gedeelte er van had verloochend.

Ik vroeg, waarom hij de Kerk had verlaten.

In antwoord op mijn vraag zeide hij op onomwonden, nadrukkelijke

wijze, dat Joseph Smith een profeet van God was, doch dat hij door den invloed, welken Sidney Rigdon op hem uitoefende, een gevallen profeet was geworden; dat hij alles aanvaardde, wat tot aan het jaar 1835

Plaquette op het Cumorah Monument

„..... een engel van God kwam van den hemel neer.”

aan den profeet was geopenbaard, doch alles daarna verwierp, omdat hij niet wist, of het van den Heere dan wel van Sidney Rigdon kwam. Klaarblijkelijk was hij tegen Sidney Rigdon verbitterd geworden vanwege zijn promotie tot de tweede plaats in de Kerk boven mannen zooals hijzelf, die van het begin af met den profeet was geweest en die zooveel voor de Kerk

had gedaan. Ik kwam toen tot de conclusie, zooals ik nu nog geloof, dat jaloezie en teleurstelling zijn ziel hadden verbitterd, doch niets kon zijn getuigenis van de goddelijkheid van het *Boek van Mormon* uitwisschen.

Ik vroeg hem aangaande het manuscript, waarvan het *Boek van Mormon* was uitgegeven. Hij zeide, dat hij het origineel van de drie exemplaren bezat, welke waren gemaakt, voor het *Boek van Mormon* werd gedrukt. Ik vroeg hem, of hij het manuscript wilde verkoopen. Hij zeide van neen. Toen vroeg ik hem, of hij het niet tegen welken prijs dan ook kwijt wilde. Hij zeide van neen, dat hij er niet van wilde scheiden. Hij zeide eveneens, wijzend op zijn huis, dat toen enkele jaren geleden een cycloon Richmond teisterde, iedere kamer in zijn huis werd vernield behalve die, waarin het manuscript bewaard werd. Hij scheen het manuscript als iets heiligs te beschouwen. Daar het me toescheen, dat hij een arm man was, tenminste in zeer gewone omstandigheden verkeerde, was ik zeer getroffen door het feit, dat hij zelfs niet over verkoopen wilde spreken en eveneens door het feit, dat hij de zorg voor het manuscript als iets van een heilige bewaring scheen te beschouwen. Hij heelt nimmer verzoening met de Kerk gezocht, ofschoon dit zijn wereldlijk gerief zekerlijk onuitsprekelijk zou hebben verhoogd en hem een hoog geëerd man onder de Heiligen der laatste dagen zou hebben gemaakt.

President Joseph F. Smith had voor dien tijd hem al eens gesproken en het manuscript gezien. Hij zeide mij, dat het niet het origineele, doch een der twee andere exemplaren was.

* * *

NATUURLIJK ALS WAS!

Een „menschelijke etalagepop” heeft duizenden voorbijgangers in Londen gedwongen, voor de winkelruiten te blijven staan. Fred Archer is op de idee gekomen: hij trekt de aandacht voor de etalages door eenvoudig een pose aan te nemen en zoolang bewegingloos te blijven staan of zitten, dat de menschen zich afvragen, of de „pop” levend is of niet. Hij kan 35 minuten volmaakt stil zitten zonder zelfs de oogleden te bewegen.

Gewoonlijk houdt hij een zekere pose slechts enkele minuten, houdt dan een reclamekaart in de hoogte; dan neemt hij een nieuwe pose aan en nieuwe drommen verdringen zich voor de ruiten.

EEN PROFEET GEEFT GETUIGENIS

Toespraak van Pres. Heber J. Grant, op 11 Augustus 1937 te Rotterdam,
tijdens zijn bezoek aan Holland

(Vervolg)

Toen ik nog een jongeman was, juist voor mijn negentiende jaar, las ik een boek, getiteld „The cause and cure of Infidelity” (De oorzaak en genezing van Ongeloof). De man, die het boek had geschreven, was een ongeloofige geweest. Hij had in 't geheel geen geloof in den Bijbel, doch toen hij op zekere keer luisterde naar een twistgesprek tusschen een geloovige en een persoon, die niet in den Bijbel geloofde, wist hij door zijn kennis aangaande geschiedenis, dat de ongeloofige iets aanhaalde, dat niet waar was. Hij bestudeerde den Bijbel lang en zorgvuldig en bewijzen van zijn goddelijkheid en achttien jaar lang besteedde hij zijn tijd aan het overtuigen van de menschen aangaande de goddelijke echtheid van dit heilige Boek.

Na zijn boek te hebben gelezen, kwam er in mijn hart een blijvend geloof in den Bijbel als het Boek der boeken. Dat is meer dan vijftig jaar geleden en nimmer is er iets in mijn leven gekomen, dat mijn geloof in den Bijbel heeft gewijzigd.

Toen ik een jongeman was, zeide een van mijn ooms tot zijn zoon en mij: „Ik zou graag willen, dat jullie beiden het *Boek van Mormon* geheel door zou lezen en dengene, die dat het eerst heeft gedaan, zal ik een paar echte leeren handschoenen geven van 10 dollar met bontranden en bovenop met zijde bewerkt”.

Ik herinnerde mij, dat mijn moeder me zells haast had gesmeekt, dat boek gebedsvol en nederig door te lezen en ik besloot, dat te doen in-plaats van te trachten, de handschoenen te winnen. Ik zou per dag slechts 25 bladzijden lezen en ik zou het gebedsvol en nederig doen en God bidden, om mij den inhoud van het boek te helpen verstaan en begripen.

Den volgenden morgen kwam ik mijn neef tegen en hij zeide: „Hoeveel heb jij gelezen?” — Ik zei: „Vijf en twintig bladzijden”. — Hij

zei: „Ik ben tot na middernacht opgebleven en heb er 250 gelezen”. — Ik zei: „Dag handschoenen!”

Op zekeren dag boeide het me zoo, dat ik vijf en zeventig bladzijden las en ziet, toen ik het boek uit had, kreeg ik de handschoenen toch, omdat mijn neef er niet aan door had gelezen. Van dien dag af tot op heden — en het is meer dan zestig jaar geleden, toen ik ongeveer 16 was — heb ik in mijn hart een absolute en volmaakte kennis van de goddelijkheid van het *Boek van Mormon* en mijn geloof in dat boek is van dien dag af nimmer ook maar eenigszins verflauwd.

In het laatste hoofdstuk van het *Boek van Mormon*, te beginnen met het 4e vers, lezen wij:

„Wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, den eeuwigen Vader in den naam van Christus zoudt vragen of deze dingen niet waarachtig zijn; en indien gij met een oprecht hart vraagt, met een oprecht voornemen en geloof hebt in Christus, zoo zal Hij de waarheid er van aan u bekend maken door de macht des Heiligen Geestes. — Door de macht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten”.

Ik gaf eens twee pamfletten aan een man, die vice-president was van een zeer groote bank en ik vroeg hem, mij zijn eerwoord te geven, dat hij deze pamfletten zou lezen, terwijl hij op reis was tusschen Chicago en New York. Nadien erkende hij, dat de blaadjes, getiteld „Mijn redenen voor het verlaten van de Kerk in Engeland en toetreden tot de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen” en de schriftverwijzingen onze positie absoluut en onomstootelijk bewezen en hij zeide, dat iemand, die geloofd, dat de Bijbel waar is, niet eerlijk zou zijn, indien hij zich niet bij de

Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen aansloot, na dat boek te hebben gelezen.

Hij zeide: „Ik ben een ongelooovige, ik geloof niet in den Bijbel. Het is mijn zaak, financieel zieke instellingen te onderzoeken en het geneesmiddel voor te schrijven”.

Hij was naar Utah gekomen, toen onze suikerindustrie zich in moeilijkheden bevond. Wij hadden 12.535.000 dollar geleend en hadden de bieten tegen 12 dollar per ton ingekocht en de suiker werd verkocht tegen 17 dollar per honderd pond. Toen de bieten in suiker werden omgewerkt, werd deze suiker verkocht tegen 5 dollar per honderd pond, en wij verloren practisch 5.800.000 dollar en waren de bank nog 7.000.000 dollar schuldigen toch wilden wij nog meer geld leenen op den oogst van het volgend jaar. Deze man kwam naar ons toe en raadde de banken aan, ons het geld te geven en nog iets extra, waarmede de opbrengsten van het land in het volgend jaar konden worden binnengehaald en men deed dat ook. Hij zeide me, dat hij door ieder door hem nagevolgden levensregel, om tot de waarheid te komen, moest erkennen, dat het andere pamflet „Joseph Smith vertelt zijn eigen geschiedenis” absoluut waar was. Hij zeide, dat geen leugenaar ooit zulk een boek schreef en hij sloeg met zijn vuist op de tafel. Hij zeide: „Leugenaars treden niet in bijzonderheden. Zij leeren een verhaaltje van buiten en herhalen dit steeds weer. Het lijdt bij mij geen twijfel, of de engel is aan Joseph Smith verschenen. Geen leugenaar zou er ooit aan denken, den engel te beschrijven en te zeggen, dat hij een los kleed om had en dat men tot op den borst kon zien. Een leugenaar zou er nooit aan denken, te zeggen, dat het kleed tot aan zijn enkels reikte en dat terwijl hij daar was, zijn voeten de vloer niet geheel raakten. Ik geloof die geschiedenis.”

Ik zal de gelegenheid waarnemen, u de Artikelen des Geloofs voor te lezen en hoop, dat onze vrienden, die ons met hun bezoek hebben vereerd, het bewijs zullen lezen. Wij zouden gaarne zien, dat u het boek las, getiteld „De Artikelen des Geloofs van de Kerk van Jezus Christus

van de Heiligen der laatste dagen.” Dit boek werd geschreven door James E. Talmage, die apostel was tot aan zijn dood. Hij heeft twee universiteiten in de Oostelijke Staten doorlopen en werd daarna president van de Universiteit van Utah. Deze Artikelen des Geloofs zijn als volgt:

1. „Wij gelooven in God, den Eeuwigen Vader en in Jezus Christus Zijnen Zoon, en in den Heiligen Geest.”

Wij gelooven, dat God een personage is, dat wij in werkelijkheid naar Zijn beeld werden geschapen; dat Jezus Christus waarlijk de Zoon van God was, zooals u de zoon van uw vader bent; dat Hij met een goddelijke zending naar de aarde kwam.

2. „Wij gelooven, dat de mensch voor zijn eigen zonden gestraft zal worden en niet voor Adam's overtreding.”

3. „Wij gelooven, dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie.”

Wij gelooven, dat wij de geboden van God moeten onderhouden, ten einde zalig te worden; dat louter geloof niet voldoende is.

4. „Wij gelooven, dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn ten eerste: geloof in den Heere Jezus Christus; ten tweede: bekeering; ten derde: doop door onderdompeling tot vergeving der zonden; ten vierde: oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes.”

5. „Wij gelooven, dat een man van God geroepen moet worden door openbaring en door oplegging der handen van degenen, die de autoriteit bezitten om het Evangelie te prediken en de verordeningen er van te bedienen”.

Wij verkondigen aan de geheele wereld, dat Johannes de Dooper, de man, die den Zaligmaker doopte, tot de aarde kwam, Zijn handen op het hoofd van Joseph Smith en Oliver Cowdery legde en hun de autoriteit van het Aaronsche Priesterschap gaf, het gezag om te doopen. Hij zeide hun, elkander te doopen en Hij beloofde hun, dat Petrus, Jakobus (Zie vervolg blz. 56).

GELOOF IN GOD

Door Oud. Charles W. Penrose

HET EERSTE beginsel van den geopenbaarden godsdienst is Geloof in God. Ware godsdienst begint met geloof in den waren God. Geloof in valsche goden leidt tot valsche godsdiensten. Zonder geloof kan er in de menschelijke ziel geen godsdienst zijn. „Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet gelooven dat Hij is en een belooner is dergenen, die Hem zoeken.” (Hebr. 11:6). In algemeenen zin is geloof de verzekering der ziel van het bestaan van ongeziene dingen, dat is voor het menschelijk oog ongezien. Het beginsel van geloof of de macht tot gelooven is door de gave van God in den mensch geplant.

Bewijzen voor het bestaan van een Opperwezen zijn overvloedig waar te nemen. Zij verschijnen voor ieder redelijk verstand. De orde, schoonheid en verhevenheid der hemellichamen, welke zich in stille majesteit door het luchtruim bewegen, elk in zijn eigen baan, zonder een fout in tijd of voortgang zichzelf en anderen in evenwicht houdend, alle hun eigen zelfstandigheid handhavende en hun eigen zending vervullend, aldus door de ontelbare eeuwen voortgaand, zijn de onomstootelijke bewijzen van het bestaan, de macht en de heerlijkheid van God. De aarde zelf, met haar verhoudingen tot andere planeten, haar voortbrengselen, haar seizoenen, haar aanpassing aan de nooden van de schepselen, welke haar oppervlakte of dampkring bewonen, stemt in met het koor der hemellichamen, terwijl zij eeuwig zingen, dat de Hand, welke ons maakte, Goddelijk is. Hoewel de natuur het bestaan van de Godheid verkondigt, sluit ze Zijn persoonlijkheid of openbaring van Zijn wil niet uit. Een kennis van God kan slechts van God komen. Geloof leidt tot die kennis.

De grootste godsdienstleeraar onder de menschen was Jezus de Nazarener. In Zijn persoonlijkheid werd God in het vleesch geopenbaard. Hij openbaarde de Godheid

aan het menschdom. Hij toonde aan, dat God in werkelijkheid de Vader van de geesten der menschen was. Hij verkondigde, dat Hij in den beginne bij God was; dat Hij van God kwam en tot God zou wederkeeren, en dat alle menschen Zijn broederen waren, naar het beeld van God gemaakt en een deel Zijner eeuwige familie. Dit stelt God daadwerkelijk en letterlijk als „Onze Vader, Die in de hemelen zijt”. Het neemt alle geheimzinnigheid weg, waarmede valsche gelooven het Opperwezen hebben ontwikkeld, het verstand der menschen verduisterd en God geheel en al onbegrijpelijk gemaakt. Jezus leerde, dat Zijn Vader en onze Vader een Persoonlijk Wezen is, dat de mensch naar Zijn gelijkenis is, en Jezus zelf Zijn uitgedrukt evenbeeld was. Hij leerde eveneens, dat Hij in de wereld werd gezonden om het menschdom te redden en hen in de tegenwoordigheid van den Vader terug te voeren; dat geen mensch tot God kon komen dan door Hem. De ware christelijke godsdienst vereenigt daarom geloof in Jezus Christus den Zoon met geloof in God den eeuwigen Vader. Christus onderwees verder het bestaan van den goddelijken geest, welke van God komt om de ziel der menschen te verlichten; dat is de Heilige Geest, waardoor den geest en wil van God aan den mensch kan worden bekend gemaakt en waardoor heilige door God gekozen mannen in verschillende eeuwen werden geïnspireerd, om Zijn woord te verklaren.

Deze drie, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest vormen de eeuwige Godheid. Zij zijn niet één persoon, zooals loutief door de moderne christelijke kerken verkondigd, doch zijn van elkander gescheiden en afzonderlijke zelfstandigheden, ofschoon één in denken en macht en heerschappij. Jezus van Nazareth was als de Zoon van God een persoonlijkheid, even afgescheiden van de persoonlijkheid van den Eeuwigen Vader als dit met een aardschen

zoon en zijn vader het geval is. De Heilige Geest is, ofschoon hij van beiden den Vader en den Zoon komt, niet een van beiden, doch heeft een eigen zelfstandigheid. Het is waar, dat Jezus zeide: „Ik en de Vader zijn één” (Joh. 10 : 30), doch Hij zeide eveneens: „Mijn Vader is meerder dan Ik” (Joh 14 : 28).

Dat de eenheid van de Godheid niet eenheid in persoon is, wordt duidelijk aangetoond in het verslag van den doop van Jezus Christus; De Zoon kwam bij die gebeurtenis uit de wateren der Jordaan op, de

Vader zijn één”. Na voor Zijn apostelen te hebben gebeden, zeide Hij: „En Ik bid niet alleen voor deze, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij gelooven zullen. Opdat zij allen één zijn, gelijkterwijs Gij, Vader in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn; opdat de wereld geloove, dat Gij Mij gezonden hebt”. (Joh. 17 : 20, 21).

Aangaande den Heiligen Geest zeide Hij: „Doch Ik zeg u de waarheid: het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zoo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zoo zal Ik Hem tot u zenden” (hoofdst. 16:7). Veel meer woorden van den Heiland zouden hieraan toegevoegd kunnen worden, doch deze zijn voldoende om de afzonderlijke persoonlijkheid aan te toonen van een elk der Drie, Die de Godheid vormen, terwijl zij volmaakt één zijn in denken, doel en handelen. Indien zij één zelfstandigheid zijn, zooals in het moderne christendom geleerd, dan zullen allen, die in alle eeuwen in hen gelooven, eveneens tot één zelfstandigheid worden gemaakt, zoodat ze dan hun eigen zelfstandigheid verliezen en een groote, onbegrijpelijke en onverklaarbare persoonlijkheid zullen worden.

De almachtigheid van God heeft vele menschen in de war gebracht, die vanwege moderne valsche leer-ingen niet in staat waren te begrijpen, hoe God de Eeuwige Vader een persoon kan zijn, naar Wiens beeld en gelijkenis de mensch is geschapen en toch in Zijn groote scheppingen tegenwoordig kan zijn. Doch in het licht der Waarheid is de verklaring eenvoudig. Het is door den Heiligen Geest, welke tot alle dingen doordringt, en het leven en het licht van alle dingen is, dat de Godheid alom tegenwoordig is. Het is de „inspiratie van God, welke den geest des menschen het begrip geeft”. In die mate beschijnt hij iedere ziel, doch als een gave des Heiligen Geestes is het een veel grooter en hooger licht. Dan is hij de blijvende getuige, welke getuigenis geeft van den Vader en den Zoon; welke „alle dingen onderzoekt, ja, de diepe dingen van God”.

(Zie vervolg op blz. 58).

In dit, het tweede der serie artikelen over de Mormoonsche leer, bespreekt Oud. Penrose het geloof in God en wijst duidelijk op de waarheid van de onderscheiden persoonlijkheid van een elk der Drie Leden van de Godheid.

Charles W. Penrose las de Schriften, toen hij slechts vier jaar oud was en was zeer goed bekend met de leerstellingen in den Bijbel, de wonderschoone gezegden en voorspellingen van den Heiland en de profeten en apostelen van ouds. Zijn belangstelling voor geestelijke dingen en den Bijbel baanden den weg voor het brengen van het Mormonisme aan hem. Na een grondig onderzoek sloot hij zich bij de Kerk aan en zijn geheele leven wijdde hij zijn tijd en talenten aan de prediking der waarheid.

Heilige Geest daalde in den vorm van een duif op Hem neer en de stem van den Vader verkondigde van den hemel: „Deze is Mijn Geliefde Zoon, in Denwelke Ik een welbehagen heb” (Matth. 3 : 16-17). Jezus zeide: „Ik ben van den Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen; wederom verlaat Ik de wereld en ga heen tot den Vader” (Joh. 16 : 28). Hij bad eveneens tot den Vader en in het door Johannes weergegeven gebed, verklaarde Hij in onmiskenbare taal, wat Hij bedoelde, toen Hij zeide: „Ik en de

1 FEBRUARI 1938

VAN DE REDACTIE

IS DE BIJBEL VOLDOENDE?

ONS ACHTSTE Artikel des Ge-loofs luidt: „Wij gelooven in den Bijbel, als het woord van God, in-zooverre als hij nauwkeurig vertaald is. Wij gelooven ook in het Boek van Mormon als het Woord van God”.

In zijn geheel genomen, is de Bijbel een verzameling heilige en historische geschriften, welke, olschoon onvolledig, vanaf de schepping tot ongeveer het einde van de eerste eeuw na Christus de goddelijke handelingen met het menschdom op het oostelijk halfrond weergeven. Het Oude Testament bevat een kort verslag van den voor-Mozaischen tijd, doch is grootendeels een geschiedenis van het Semetische volk, of de Hebreërs, zooals zij onder de wet van Mozes leefden. Het Nieuwe Testament bevat in tegenstelling met de Wet de geschriften van het Evangelie en is gewijd aan de aardse bediening van den Heiland en aan den groei van Zijn Kerk onder de apostolische bediening. De samenstelling, zooals deze nu is, is de arbeid van menschen en onze moderne vertalingen vanuit het oorspronkelijk Hebreuwsch van het Oude Testament en Grieksch van het Nieuwe is door bekwame taalkundigen en geleerde theologen gedaan.

Doch de wijsheid van zelfs de geleerdste mannen kan foutief zijn en het verstand der verstandigen kan partijdig en gevaarlijk onvolmaakt zijn.

De vele herzieningen en herhaalde vertalingen van den Bijbel, naar gelang de fouten van vroegere vertalingen te veel in het oog sprongen, getuigen van de onbetrouwbaarheid der geleerdheid in het vertalen van het heilig geschrift. Bovendien is het een onweerlegbaar feit, dat de samenstelling der boeken, waaruit onze tegenwoordige bijbel bestaat, onvolledig is; want in den Bijbel zelf worden meer dan twintig boeken, brieven, of andere geschriften ge-

noemd, welke er niet in voorkomen en over het algemeen wel op zulk een wijze, dat daarmede wordt aangetoond, dat die verloren geschriften als authentiek en echt worden beschouwd. Bovendien zijn talrijke bijbelpassages versierd met wat geleerden noemen „glosse” — dat is een onderschrift, waarin de persoonlijke uitlegging van den vertaler wordt gegeven.

De Heiligen der laatste dagen verklaren openlijk hun voorbehoud als gevolg van onjuiste vertaling. Wij zijn in overeenstemming met alle bekwame en ernstige onderzoekers der Schriften in het aannemen van den Bijbel als het Woord van God, slechts inzooverre als hij nauwkeurig vertaald is.

Doch wij houden het er voor, dat er thans andere geschriften bestaan van gelijke echtheid als die van den Bijbel en in geen geval daarmede in tegenstrijd of een uittreksel daarvan. Ongeveer zes eeuwen voor en ongeveer vier eeuwen na de geboorte van Christus was het Amerikaansche vasteland bewoond door een afgescheiden groep Israëlieten, welke tot machtige naties ontwikkelde. Hun bestaan was het volk van het Oosten onbekend. Is het onredelijk te gelooven, dat God onder de westersche kudde Zijn herders zond en dat profeten door goddelijke aanstelling onder hen bedienden?

Dat het *Boek van Mormon* door velen zou worden verworpen op grond van de onbestaanbare en onredelijke bewering, dat zij alreeds een Bijbel hadden en dat er geen andere geschriften konden zijn, voorspelde de Heere reeds door den mond van den profeet Nephi:

„Maar ziet, er zullen velen zijn te dien dage, wanneer ik voort zal gaan om een wonderlijk werk onder hen te doen, opdat ik mij de verbonden, welke ik met de kinderen der menschen gemaakt heb, moge herinneren, dat ik mijne hand weder-

om ten tweeden male moge zetten om mijn volk, dat van het huis Israëls is, te herstellen.

En ook, opdat ik mij de beloften zoude herinneren, welke ik aan u, Nephi, en eveneens aan uw vader gedaen heb, dat ik mij uw zaad zoude herinneren en dat de woorden van uw zaad uit mijnen mond zouden voortgaan tot uw zaad. En mijne woorden zullen voortsissen tot de eindcn der aarde, voor eene banier tot mijn volk, hetwelk van het huis Israëls is.

En omreden mijne woorden zullen sissen, zullen velen van de heidenen zeggen: Een Bijbel, een Bijbel, wij hebben eenen Bijbel en er kan geen andere Bijbel wezen.

Maar dus zegt de Heere God: O dwazen, zij zullen eenen Bijbel hebben, en die zal voortgaan van de Joden, mijn oud verbondsvolk. En wat bedanken zij de Joden voor den Bijbel, die zij van hen ontvangen hebben? Ja, wat bedoelen de heidenen? Herinneren zij zich de reizen, de werken en smarten der Joden en hunnen ijver aan mij in het voortbrengen der zaligheid aan de heidenen?

O gij heidenen, hebt gij u de Joden, mijn oud verbondsvolks, herinnerd? Neen, maar gij hebt hen gevloekt en hebt hen gehaat, en niet gezocht hen te herstellen. Maar ziet, ik zal deze dingen op uwe eigene hoofden doen keeren; want ik de Heere, heb mijn volk niet vergeten.

Gij dwaas, die zeggen zal: een Bijbel, wij hebben een Bijbel en wij hebben geen Bijbel meer noodig. Hadt gij een Bijbel verkregen, indien het niet ware door de Joden?

Weet gij niet, dat er meer natiën zijn dan eene? Weet gij niet, dat ik, de Heere, uw God, alle menschen geschapen heb, en dat ik mij degenen herinner die op de eilanden der zee zijn, en dat ik regeer boven in de hemelen en beneden op de aarde, en ik mijn woord voortbreng tot de kinderen der menschen, ja, tot al de natiën der aarde?

Waarom murmureert gij? Opdat gij meer van mijn woord zult ontvangen? Weet gij niet dat de getuigenissen van twee natiën getuigen voor u zijn, dat ik God ben, dat ik mij de eene natie zoowel als de

andere herinner? Daarom spreek ik dezelfde woorden tot de eene natie als tot de andere. En wanneer de twee natiën vereenigd zullen worden, zullen de getuigenissen der twee natiën alzoo te zamen vereenigd worden.

En dit doe ik, opdat ik aan velen kan bewijzen, dat ik dezelfde ben, gisteren, heden en voor eeuwig; en dat ik mijne woorden voortbreng naar mijn welbehagen. En omreden ik een woord gesproken heb, behoelt gij niet te denken dat ik geen andere kan spreken, want mijn werk is nog niet geëindigd, noch zal het zijn tot het einde van den mensch; noch vanaf dien tijd tot in eeuwigheid.

Daarom dan, omreden gij eenen Bijbel hebt, behoeft gij niet te veronderstellen dat die al mijne woorden bevat; noch behoeft gij te denken, dat ik niet meer heb laten schrijven.

Want ik gebied allen menschen, zoowel in het oosten als in het westen, zoowel in het noorden als in het zuiden, en op de eilanden der zee, dat zij de woorden zullen schrijven, welke ik tot hen spreek; want uit de boeken, welke geschreven zullen worden, zal ik de wereld oordeelen, een iegelijk mensch naar zijne werken, naar datgene wat geschreven is,

Want ziet, ik zal tot de Joden spreken, en zij zullen het schrijven; en ik zal tot de Nephieten spreken, en zij zullen het schrijven; en ik zal tot de andere stammen van het huis Israëls, welke ik uitgeleid heb, spreken, en zij zullen het schrijven, en ik zal tot alle natiën der aarde spreken, en zij zullen het schrijven.

Het zal geschieden, dat de Joden de woorden der Nephieten zullen hebben, en de Nephieten de woorden der Joden; en de Nephieten en de Joden zullen de woorden der verloren stammen Israëls hebben, en de verloren stammen Israëls de woorden der Nephieten en Joden."

Aldus werd het voortkomen van nog andere geschriften voorspeld, welke heden nog niet onder de bekende naties bestaan, n.l. de verslagen van de Verloren Stammen Israëls, omtrent welke het *Boek van* (Zie vervolg blz. 57).

IS TABAK NOODZAKELIJK?

Een onderhoud tusschen Ab. Jenkins, internationaal bekend Mormoonsch sportsman en snelheidskoning en Dr. Creed Haymond, eerste raadgever in het Bonneville stakepresidentschap. Ontleend aan een radio-programma, verzorgd door de Vereeniging tot Opvoeding der Jeugd.

Dr. HAYMOND: Mijnheer Jenkins, ik weet, dat onlangs een vertegenwoordiger eener Tabakmaatschappij je 500 dollar heeft aangeboden, indien je je naam wilde leenen voor reclame, ten einde het gebruik van sigaretten te steunen. Is dat waar?

AB JENKINS: Wel, niet door de tabakmaatschappijen zelf. Dit heeft verleden najaar plaats gehad. In den regel is het de promotor, die dit doet. Alle aanbevelingen, welke u op sigarettenreclames vindt, worden betaald. Ja, mij werd daar 500 dollar voor aangeboden.

Dr. HAYMOND: Ab, waarom heb je dit aanbod geweigerd?

AB JENKINS: Och, de hoofdzaak is, dat ik te veel aan de kinderen denk.

Dr. HAYMOND: De meesten onzer beseffen, geloof ik, nog maar gedeeltelijk de groote inspanning, welke je races van je vergen. Alle soorten atletiek-wedstrijden, zooals korfbal, voetbal en hardloopen vragen min of meer strenge trainingsvoorschriften. Ab, zou je ons niet eens willen vertellen, welke training jij ondergaat, om je voor je inspannende ritten over de zoutvlakten van Utah voor te bereiden?

AB JENKINS: Ik houd er geen speciale training op na. De laatste 15 jaar heb ik op den weg meer dan 85000 mijl per jaar verreden. Ik drink of rook niet en om die reden ben ik altijd in goede conditie.

Dr. HAYMOND: Het lijkt me wel interessant te weten, wat er alzoo in je gedachten omgaat, wanneer je met zoo'n reusachtige vaart over de zoutvlakten heenvliegt. Zou je ons wellicht kunnen zeggen, wat op die tijden je mentale en lichamelijke reacties zijn?

AB JENKINS: Mijn grootste zorg is de automobiel — de uitrusting — het luisteren naar een of ander ongewoon geluid en het me afvragen, wat het wel kan zijn, of enkele

AB JENKINS is wereldberoemd, omdat hij op de Bonneville Zoutvlakten het snelheidsrecord heeft verbeterd en daar de laatste drie jaren vriendschappelijk heeft gekampt tegen twee Britsche snelheidskoningen, Kapt. George Eyston en John Cobb. Hij bouwde nu een wagen, waarin hij het wil wagen op het snelheidsrecord te land van 311.42 mijl per uur, door Kapt. Eyston op de Zoutvlakten behaald. De wagen, waarin Ab Jenkins verleden zomer het snelheidsrecord van 24 uur vestigde, is bekend als de *Mormon Meteor*. Aan de achterzijde van zijn privéwagen hangt een bord, waarop staat: »Ja, ik ben Mormon.«

In zijn onlangs uitgegeven boek *Speed on Salt* (Snelheid op zout), bracht Kapt. Eyston hulde aan Ab Jenkins als »een rivaal, waartegen het een genoegen is uit te komen« en vertelde Jenkins' strikte gehoorzaamheid aan het Woord van Wijsheid van de Heiligen der laatste dagen, daar hij »nimmer wijn, bier, sterke dranken, thee of koffie geproefd heeft en een volkomen vreemde is van tabak.«

»Ab Jenkins komt van een koene familie,« gaat Kapt. Eyston verder, »Zijn ouders waren van Wales afkomstig en zijn westwaarts getrokken met dat eerste gedeelte der Mormoonsche emigranten, dat ondanks onuitsprekelijke moeilijkheden en ten koste van groot lichamelijk lijden, de onherbergzame gebergten is doorgetrokken en met Brigham Young in wat nu bekend is als de Zoutmeer-vallei zich heeft gevestigd.«

oogenblikken later er niet iets zal gebeuren, waardoor ik zal moeten stoppen en weer opnieuw beginnen. Dat is mijn grootste zorg.

Dr. HAYMOND: Ik veronderstel niet, dat je met een gang van 180 tot 200 mijl per uur nog tijd kan vinden voor een cigaret, is 't wel?

AB JENKINS: Nu, moeilijk. Enkele van de jongens — in feite de meesten hunner te Indianapolis en andere plaatsen — vragen het allereerst, wanneer ze er uit komen, om een cigaret. Dat is, omdat hun zenuwen op zijn. Zij moeten er een hebben — dat denken ze tenminste.

Dr. HAYMOND: Met andere woorden, je ritten vragen honderd procent van je aandacht?

AB JENKINS: Juist!

Dr. HAYMOND: Denk je, in het licht van wat je juist hebt gezegd, dat de doorsnee-automobilist een gevaar voor den weg oplevert, wanneer hij onder het rijden rookt?

AB JENKINS: Er zijn natuurlijk heel wat ongelukken, die komen door het rooken — door het opsteken van een cigaret, het afslaan van de asch of het weggooiën. Deze zomer leende ik op de Bonneville Zoutvlakten mijn wagen uit aan Mr. Ted Allen, secretaris eener bekende vereeniging, om enkele mannen van de Zoutbedden terug te halen. Den volgenden morgen zag ik, dat de kussens achterin verbrand waren. Ik vroeg hem, hoe het kwam en hij zeide, dat hij dacht, dat een kleine kortsluiting de oorzaak was geweest, doch we kwamen te weten, dat een der mannen een brandende cigaret uit het voorste raampje had geworpen en dat het door het achterste weer was binnengewaaid en de wagen in brand had gezet.

Dr. HAYMOND: Met je welverdienden titel van 's werelds veiligste automobilist is deze onthouding voor een ieder toch van groot belang. Denk je, in verband met die laatste vraag, dat een tabaksgebruiker in moeilijke omstandigheden of bij gevaar even krachtig en betrouwbaar is als een onthouder van tabak?

AB JENKINS: Zijn zenuwen zullen natuurlijk niet zoo zeker zijn als van den man, die op zichzelf past en drinken en rooken nalaat. Drank veroorzaakt een groot aantal ongelukken. Een man moet te allen tijde op zijn hoede zijn en hij moet er aan denken, dat hij daar een arbeid verricht — het is werkelijk arbeid en hij dient dat ernstig te bestudeeren. De menschen dienen goed in veilig rijden te worden onderricht, alvorens zij deze ongelukken kunnen uit den weg ruimen.

Dr. HAYMOND: Ab, wat heb je te zeggen tegen jonge mannen en vrouwen, die voelen, dat zij moeten

Ab Jenkins

Aan het stuur van zijn „Mormon Meteor”.

rooken, om geen „buitenbeentje” te zijn?

AB JENKINS: Wel, waarschijnlijk is dat de eenige reden, waarom ze het doen. Ik zou ze aanraden, het na te laten. Ik ben op partijen geweest, clubs en maaltijden en heb heele nachten op partijen doorgebracht — ik ben er altijd bij.

IK HEB HET NIMMER NOODIG GEVONDEN OM TE ROOKEN OF TE DRINKEN.

JEZUS DE CHRISTUS

door James E. Talmage

HOOFDSTUK XXVII.

(Vervolg)

De opmerking was een toespelling op het groote feest, hetwelk volgens de Joodsche traditie in de Messiaansche bedeeeling een glanspunt was. Jezus wendde de situatie ten goede, door daarop de zoo beteekenisvolle gelijkenis van het groote avondmaal te baseeren.

„Een zeker mensch bereidde een groot avondmaal en hij noodde er velen. En hij zond zijnen dienstknecht uit ter ure des avondmaals, om den genooden te zeggen: Komt, want alle dingen zijn nu gereed. En zij begonnen allen zich eendrachtiglijk te verontschuldigen. De eerste zeide tot hem: Ik heb eenen akker gekocht en het is noodig, dat ik uitga en hem bezie; ik bid u, houd mij voor verontschuldigd. Een ander zeide: Ik heb vijf juk ossen gekocht en ik ga heen om die te beproeven; ik bid u, houd mij voor verontschuldigd. Een ander zeide: Ik heb eene vrouw getrouwd en daarom kan ik niet komen. En dezelve dienstknecht wedergekomen zijnde, boodschapte deze dingen zijnen heer. Toen werd de heer des huizes toornig en zeide tot zijnen dienstknecht: Ga haastiglijk uit in de straten en wijken der stad en breng de armen en verminkten en kreupelen en blinden hier in. En de dienstknecht zeide: Heere het is geschied, gelijk gij bevolen hebt en nog is er plaats. En de heer zeide tot den dienstknecht: Ga uit in de wegen en heggen en dwing ze in te komen, opdat mijn huis vol worde. Want ik zeg ulieden, dat niemand van die mannen, die genood waren, mijn avondmaal smaken zal.”¹⁾

De geschiedenis vermeldt, dat de uitnoodigingen den gekozen en te verwachten gasten zeer vroegtijdig waren gegeven; toen werd op den dag van het feest een boodschapper uitgezonden, om hen er weder van in kennis te stellen, zooals de gewoonte van dien tijd was. Ofschoon een avondmaal genoemd, zou het maal zeer kostbaar zijn; bovendien werd de hoofdmaaltijd van den dag gewoonlijk avondmaal genoemd. De een na den ander weigerde te komen, terwijl de eene zeide: „ik bid u houd mij voor verontschuldigd”; een ander: „ik kan niet komen.” De zaken, welke den tijd en aandacht van hen, die op het feest ontboden waren, of zooals wij zouden zeggen, uitgenoodigd, vroegen, waren op zichzelf niet af te keuren, nog minder zondig; doch eigenmachtig ter

¹⁾ Luk. 14:16-24. Vergelijk de gelijkenis betreffende de bruiloft van des konings zoon (Matth. 22:2-10); bestudeert de punten van overeenkomst en verschil tusschen de twee en de onderscheidene lessen van een elk.

wille van persoonlijke zaken een eenmaal gemaakte eerbare afspraak af te slaan, beteekende onbeleefdheid, minachting en feitelijk een beleediging jegens den bereider van het feest. De man, die een veld gekocht had, had het bezichtigen er van kunnen uitstellen; hij, die juist vee had gekocht, had met het probeeren er van onder het juk wel een dag kunnen wachten; en de pas getrouwde man had zijn bruid en zijn vrienden gedurende den tijd van den maaltijd, welken hij beloofd had bij te wonen, wel kunnen verlaten. De heer des huizes was zeer terecht boos. Zijn gebod om de armen en verminkten, de kreupelen en de blinden uit de straten der stad binnen te roepen, moet wel de aandacht hebben getrokken van hen, die luisterden naar des Heeren herhaling ter herinnering aan Zijn raad, welken Hij enkele minuten daarvoor had gegeven met betrekking tot het soort gasten, die een rijke ten nutte van zijn ziel kon uitnoodigen. Het ten tweeden male uitzenden van den dienstknecht naar de wegen en heggen buiten de stadsmuren, om zelfs de armen van het land binnen te brengen, toonde de grenzelooze welwillendheid en groote vastberadenheid van de zijde van den heer des huizes aan.

Een uitlegging van de gelijkenis werd aan de geleerden, tot wie de geschiedenis was gericht, overgelaten. Zekerlijk zouden enkelen hunner de beteekenis er van kunnen doordringen, tenminste gedeeltelijk. Het verbondsvolk Israël werd bedoeld met de speciaal genoode gasten. Zij waren reeds vroegtijdig genoeg ontboden en zij hadden door hun eigen verklaring, dat zij des Heeren eigen kinderen waren, er in toegestemd, aan het avondmaal deel te nemen. Toen alles gereed was, op den gestelden dag, werden zij verscheidene malen aangemaand door den Boodschapper, Die door den Vader gezonden was; Hij was toen zelfs in hun midden. Doch de zorg voor de rijkdommen, de verleidelijkheid der materiele dingen, en de geneugten van het sociale en huiselijk leven hadden hen geheel in beslag genomen; en zij vroegen om te worden verontschuldigd of verklaarden stoutweg, dat zij niet konden of wilden komen. Toen werd de vreugdevolle uitnoodiging gericht tot de heidenen, waarop werd neergezien als geestelijke armen, verminkten, kreupelen en blinden. En later zouden zelfs de heidenen buiten de muren, vreemdelingen in de poorten der heilige stad, aan het avondmaal worden ontboden. Deze, verbaasd over de onverwachte uitnoodiging, zouden aarzelen, totdat ze na vriendelijk aandringen en stellige verzekering, dat zij werkelijk onder de genoodigde gasten gerekend werden, zich genoodzaakt of gedwongen zouden gevoelen om te gaan. De mogelijkheid, dat enkelen der onbeleefden later zouden komen, nadat zij hun dringender belangen hadden afgehandeld, ligt opgesloten in des Heilands slotwoorden: „Want Ik zeg ulieden, dat niemand van die mannen, die genood waren, mijn avondmaal smaken zal”.

(Wordt vervolgd).

Een Profeet geeft getuigenis

(Vervolg van blz. 47)

en Johannes, de apostelen van Jezus Christus, zouden komen en het Hoogere Priesterschap herstellen en hun het apostelschap geven. Zij kwamen en legden hun handen op hun hoofd en verordineerden hen en al het ongeloof van de geheele wereld kan die feiten niet veranderen, indien het feiten zijn en wij verkondigen, dat ze dat zijn.

6. „Wij gelooven in dezelfde organisatie, welke in de vroegere Kerk bestond, n.l. apostelen, profeten, herders, leeraars, evangelisten, enz.”

Wij beweren, al die ambtenaren in de Kerk te hebben en zij bezitten de inspiratie van hun roeping. Joseph Smith profeteerde, terwijl hij aan den oostelijken oever van de Mississippi was, dat de heiligen nog veel zouden te lijden hebben; dat velen ter dood zouden worden gebracht door hun vervolgers, doch dat velen zouden leven en nederzettingen en steden zouden bouwen en de heiligen een machtig volk zien worden temidden van het Rotsgebergte. Wij hebben meer dan duizend wijken en gemeenten van Canada tot Mexico en een ieder dezer wijken en gemeenten heeft een eigen aanbiddingshuis en niet een daarvan is met een hypothek belast. Wij hebben een tempel van 800.000 dollar in Canada; we hebben drie tempelen in Utah, welke elk driekwart millioen kosten en wij hebben er een, welke 4.000.000 dollar kost en waarover 40 jaar werd gebouwd — de Salt Lake tempel. Wij hebben een tempel in Arizona nabij Mexico, welke driekwart millioen dollar kost. Wij hebben er een in Hawaii, welke een kwart millioen dollar kost en wij hebben juist een stuk grond gekocht, waarvoor 180.000 dollar werd betaald, waarop in Californië een tempel zal worden opgetrokken. Wij hebben een stuk grond in Idaho Falls, waarop wij in de naaste toekomst een tempel verwachten op te richten.

Joseph Smith profeteerde den opstand tusschen de noordelijke en de zuidelijke staten en zijn profetie werd vervuld. Hij gaf den staat aan, waar deze opstand zou ontbranden. Hij onderwees zijn volgelingen, dat

zij van stad tot stad zouden worden verdreven, van provincie tot provincie en van staat tot staat en dat zij ten laatste naar het Rotsgebergte zouden worden gedreven, hetgeen alles vervuld werd. Hij zeide hun, dat de dag zou komen, waarop de geheele Ver. Staten zich tegen hen zou keeren. Het congres der Ver. Staten heeft alle bezittingen der Kerk verbeurdverklaard, zoowel vast als persoonlijk goed en de V. Staten zond door de leugens, welke den President verteld waren, een leger op ons af.

Ik zie, dat de tijd te ver gevorderd is, dus zal ik de overige Artikelen des Geloofs voorlezen en er niets over zeggen. Ik wilde, dat u zoudt weten, dat de Evangelieboom levend is en hij bevat alle vruchten, waarnaar ik heb verwezen. Ik heb mijn hand er naar uitgestrekt en de vruchten zelf geplukt en ik weet, dat de boom levend is

7. „Wij gelooven in de gaven van talen, profetiën, openbaringen, gezichten, gezondmakingen, uitlegging der talen enz.”

8. „Wij gelooven in den Bijbel als het Woord van God, insoverre als hij nauwkeurig vertaald is. Wij gelooven ook in het *Boek van Mormon* als het Woord van God.” (Het *Boek van Mormon* is de grootste getuige van de goddelijkheid van den Bijbel, welke er te vinden is).

9. „Wij gelooven in alhetgeen God geopenbaard heeft, al wat Hij nu openbaart en wij gelooven, dat Hij nog vele groote en voornamen dingen zal openbaren aangaande het Koninkrijk van God.”

10. „Wij gelooven in de letterlijke vergadering van Israël en de herstelling der Tien Stammen; dat Zion zal gebouwd worden op het westelijk vasteland; dat Christus persoonlijk op de aarde zal regeeren en dat de aarde vernieuwd zal worden en haar paradijs-heerlijkheid zal ontvangen.”

11. „Wij eischen het recht om den Almachtigen God te dienen volgens de ingeving van ons geweten en kennen allen menschen hetzelfde recht toe; laat hen aanbidden, hoe, waar of wat zij ook willen.”

12. „Wij gelooven onderdanig te moeten zijn aan koningen, presidenten, heerschers en vorsten in het gehoorzamen, eeren en onderhouden der wetten”.

13. „Wij gelooven eerlijk te moeten zijn, oprecht, kuisch, welwillend, deugdzaam en goed te moeten doen aan alle menschen; waarlijk mogen wij zeggen, dat wij de vermaning van Paulus volgen: „Wij gelooven alle dingen, wij hopen alle dingen”, wij hebben vele dingen doorstaan en hopen in staat te zijn, alle dingen te doorstaan. Indien er iets deugde-

lijk, liefelijk of goed of prijzenswaardig is, zoo streven wij naar die dingen”.

Ik zal nu afscheid van u nemen, door mijn getuigenis bij u achter te laten, dat ik weet, dat God leeft, dat Jezus de Verlosser der wereld is (ik weet, dat Hij het is) en dat Joseph Smith een profeet van den waren levenden God was.

Ik bid des Heeren zegen over u allen af, opdat Hij ons door Zijn geest moge leiden en wij het onsterfelijk leven mogen hebben, in den naam van onzen Verlosser. Amen.

* * *

Is de Bijbel voldoende?

(Vervolg van blz. 51).

Mormon schrijft, dat de Opgestane Christus na Zijn bezoek aan de Nephieten aan hen verscheen en hen diende. In de huidige of laatste beëindiging zijn door Jezus Christus aan Zijn moderne profeten talrijke openbaringen gegeven. Vele dezer zijn de wereld voorgelegd in het boek met laterdaagsche geschriften, bekend als de *Leer en Verbonden*,

Het is opmerkenswaardig, dat wij geen voorbehoud hebben met betrekking tot het *Boek van Mormon* op grond van onjuiste vertaling. Indien wij dit hadden, zou dit het verloochenen van bewezen feiten aangaande het voortkomen van dat boek beteekenen. Joseph Smith de profeet,

ziener en openbaarder, door wien het oude verslag in onze moderne taal is overgezet, bevestigt uitdrukkelijk, dat de vertaling werd bewerkstelligd door de gave en macht van God en in geen enkel opzicht het product van taalkundige geleerdheid is.

De Bijbel bevat, in zijn origineelen vorm en in de moderne vertalingen, in zoverre deze nauwkeurig zijn, het Woord van God. Zonder dat Woord zou de wereld in geestelijke duisternis gehuld zijn. Niettemin zijn er nog andere alreeds gepubliceerde geschriften en zullen er nog andere komen.

James E. Talmage.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

Twee roodhuidige Indiaansche helden in hun natuurlijke stamkleederdracht zijn afgebeeld, zooals zij de rijzende zon begroeten. Vele jaren doolde dit zorgeloze, nomadische volk over de vlakten van Amerika, vóór het land door blanken werd bezet.

De voorouders dezer Roodhuiden kwamen honderden jaren geleden Amerika bewonen, doch dat zij toen minder nomadisch waren dan hun afstammelingen is absoluut bewezen door onderzoekers, die in Midden- en Zuid-Amerika ruïnes van steden hebben opgegraven, welke wonderlijk kunstig waren opgetrokken, hetgeen getuigt, dat er daar eens een beschaafd en ontwikkeld volk leefde.

Het *Boek van Mormon* is een geschiedenis van dat vroegere volk en van Gods handelingen met hen. In 1830 werd het *Boek van Mormon* het eerst gepubliceerd, nadat het onder goddelijke leiding door Joseph Smith van gouden platen af werd vertaald, welke hem door een engel van God in handen werden gegeven. De omstandigheden, waaronder dit boek is voortgekomen en de boodschap, welke het inhoudt, kenmerken het als een Goddelijk Geschrift.

Geloof in God

(Vervolg van blz. 49)

Geloof in God den Vader en in Jezus Christus den Zoon en in den Heiligen Geest is slechts het begin van waren godsdienst. Het wordt getoond in werken van gehoorzaamheid en is een beginsel van macht. Alle menschenlijke pogingen vinden in de uitoefening er van hun oorsprong. In hooger zinn is het een geestelijke kracht. Het was door geloof in deze mate, dat de wonderlijke werken van de profeten en apostelen en andere heilige mannen van ouds werden tot stand gebracht, zooals in het Oude en Nieuwe Testament staat vermeld, alsmede in de heilige boeken der zieneren en wijsgeeren, die niet van Hebreuwsche natie waren. Het was door dit geloof, dat de zieken werden genezen, den blinden het gezicht werd wedergegeven, de lammen konden loopen, de dooven hooren, de stommen spreken, de beet van de slang en het gevaar van een vergif onschadelijk werden gemaakt, goddelijke droomen en hemelsche visioenen werden gezien en de heerlijkheden der eeuwigheid aan de heiligen en dienstknechten van God in de vroegere christelijke kerk werden ontvouwd. Het was door geloof, dat de melaatschen werden gereinigd, water in wijn werd veranderd, menigten werden gevoed door enkele brooden en visschen, de winden en de golven werden gestild en de dooden werden opgewekt, toen de Goddelijke Meester in het vleesch op aarde rondwandelde. Deze wonderlijke dingen worden „mirakelen” genoemd. Zij worden als bovennatuurlijk beschouwd, doch zij zijn het natuurlijk gevolg van de

uitoefening der geestelijke macht, geloof genoemd. Inderdaad was het door geloof, dat de werelden een stoffelijk bestaan verkregen, uit de chaos orde werd geschapen, het licht uit de duisternis te voorschijn kwam en het leven in zijn verschillende vormen werd ontwikkeld door het woord van den Eeuwigen God, in Wien dit beginsel van geloof in zijn volle en algeheele volmaaktheid wordt geopenbaard.

De ware godsdienst omvat het ware geloof. Het is het enig noodzakelijke. Het is de eenige weg tot zaligheid. Den eenigen levenden en waren God te leeren kennen en Jezus Christus, Dien Hij gezonden heelt, is het verkrijgen van het eeuwige leven. (Joh. 17:3) Levend geloof is het uitgangspunt op het pad tot die kennis. Hoewel goede mannen en vrouwen God hebben gediend en Hem naar hun beste vermogen hebben gezocht door den langen nacht van duisternis, welke vanaf de dagen der goddelijke openbaringen tot op deze laatste dagen heeft geheerscht, waren zij niet in staat, dat nauwere contact met God te vinden en dat machtige geloof te beoefenen, hetwelk in vroegere tijden werd genoten en hetwelk voor waren godsdienst noodzakelijk is. Dank God! dat geloof op aarde hersteld is en daardoor weder goddelijke gemeenschap is geopend, dat de mensch weder met zijn Maker kan spreken en al de zegeningen welke steeds werden ontvangen, weder door de gehoorzame zonen en dochteren Gods kunnen worden genoten.

* * *

Aankondiging

Het nieuwe bestuur der Rotterdamsche M.M.-club ziet geen kans om het voorgestelde maandblad door te laten gaan. Door verschillende omstandigheden zijn zij niet eerder in staat geweest, de abonnee's hun gestorte gelden te doen toekomen. De meeste personen hebben hun geld reeds ontvangen, maar daar de administratie niet geheel klopt, hebben zij niet alle personen hun geld kunnen overmaken. Zij verzoeken daarom, diegenen, die nog iets te vorderen hebben, wat betreft hun gestort abonnementsgeld, zich te wenden tot: Jac. van Beekum, Adelaarstraat 20, Rotterdam (O.).

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen

Op 1 Februari 1938 wordt Oud. Thomas B. Ingram, die tijdens de laatste maanden zijner zending in Groningen heeft gearbeid, eervol van zijn zendingswerkzaamheden in Nederland ontslagen, ten einde naar zijn tehuis in Nephi, Utah, terug te keeren.

Benoemingen en verplaatsingen

Op 1 Februari gaan de volgende benoemingen en verplaatsingen in:

Oud. John A. Roghaar, die het laatste jaar als secretaris der Nederlandsche Zending werkzaam is geweest, wordt van dit ambt ontslagen en naar Dordrecht overgeplaatst. Oud. Bert D. Isaac is dan zendingsscretaris. Oud. Rex Gourley wordt van Utrecht naar het Zendingkantoor verplaatst.

Oud. J. Paul Vorkink wordt als gemeentepresident te Schiedam ontslagen en gaat naar Haarlem, terwijl Oud. Harry Kranendonk vanuit Haarlem als gemeentepresident te Schiedam werkzaam zal zijn. Oud. Alma Guthrie wordt als gemeentepresident te Haarlem ontslagen en werkt dan te Rotterdam, terwijl Oud. Melvin Neerings van Rotterdam naar Haarlem vertrekt en als gemeentepresident aldaar werkzaam zal zijn. Oud. Glenn H. Lybbert wordt te Den Helder als gemeentepresident ontslagen en in dit ambt te Arnhem te werk gesteld. Oud. Erwin Schick wordt te Den Helder gemeentepresident.

Oud. Burnis Finlinton wordt van Dordrecht naar Groningen overgeplaatst; Oud. Glenn M. Bird van Gouda naar Amsterdam, Oud. Joseph O. Brewerton van Amsterdam naar Gouda; Oud. Barney Hilton van Haarlem naar Houtigehage; Oud. Martin de Waal van Houtigehage naar Utrecht; Oud. Henry v. d. Linden van Meppel naar Den Helder en Oud. LaVar Hooley van Den Haag naar Meppel.

Oud. Orme Jergensen en Joe H. DeLong worden van Utrecht naar Harlingen verplaatst om aldaar het zendingswerk te openen.

Oud. Gordon B. Swapp wordt te Arnhem als gemeentepresident ontslagen en naar Amersfoort overgeplaatst om aldaar het zendingswerk te openen met

Oud. Tone Blackham die vroeger te Rotterdam werkzaam was.

Aangesteld

Zuster P. Dirkmaat is aangesteld als secretaresse van het Z.H.V.-Hoofdbestuur. Haar adres is: Hooge Dijk 98, Utrecht.

Nieuwe Kerk geopend

Enkele honderden leden en vrienden bezochten de vergaderingen, welke op Zondag, 23 Januari j.l. te Rotterdam-Zuid in het nieuwe kerkgebouw van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen werden gehouden. De drie gehouden bijeenkomsten waren de eerste openbare vergaderingen in de nieuwe kerk, welke juist na zes maanden arbeid klaar kwam.

De morgenvergadering stond onder leiding van de Zondagsschool en het Jeugdwerk, de middagbijeenkomst onder leiding van O.O.V., Genealogische Vereeniging en Z.H.V., terwijl de avonddienst stond onder leiding van president Frank J. Murdock met medewerking van gemeentepresident Richard S. Lewis. Ongeveer 400 menschen waren dien Zondagavond aanwezig, terwijl de zaal geheel bezet was. Het koor der Overmaassche gemeente verzorgde het muzikale gedeelte, terwijl Zr. Claire Murdock een zangsolo ten gehoor bracht.

Verschillende zendingen alsmede plaatselijke ambtenaren(essen) benevens Pres. Murdock spraken in de vergaderingen dien dag de aanwezigen toe. Het geheel was een waar geestelijk feest.

Amsterdamsche conferentie

De eerste bijeenkomsten der Amsterdamsche conferentie zijn bepaald op Zaterdagavond 12 Februari, des avonds 7 uur en wel voor alle leden van de Priesterschap, alsmede een speciale vergadering voor alle werksters in de Z.H.V. en belangstellenden daarin. Om halfnegen dienzelfden avond zal een programma worden gegeven.

Zondag 13 Februari d.a.v., zullen drie conferentievergaderingen worden gehouden. Ze zullen aanvangen om 10 uur v.m., 3 en 7 uur n.m. en allen worden gehouden in de kerkzaal Weteringschans 101.

Vergaderplaatsen van de Heiligen der Laatste Dagen.

Almelo

■ *3e Westerdokstraat 25.*

Amsterdam

■ *Weteringschans 101.*

Apeldoorn

■ *Leeuwerikweg 36.*

Arnhem

■ *Boulevard Heuvelink 179.*

Delft

■ *Koornmarkt 21.*

Den Haag

■ *Loosduinschekade 11.*

Den Helder

■ *Jansen Dwarsstraat 8.*

Dordrecht

■ *Museumstraat 23.*

Utrecht

■ *Witte Vrouwensingel 92.*

Gouda

■ *Keizerstraat 7.*

Groningen

■ *Poelestraat 54.*

Haarlem

■ *Nieuwe Gracht 66.*

Leeuwarden

■ *Nieuweburen 126.*

Leiden

■ *Gerecht 10.*

Rotterdam

■ *St. Janstraat 15a.*

Rotterdam-Overmaas

■ *Hoek van Bas Jungeriusstraat
en Blankenburgstraat.*

Schiedam

■ *Lange Haven 59a.*

EEN SIERAAD VOOR UW BOEKENKAST

Een nieuw nummer van „DE STER”.
Dat wil zeggen : weer een JAARGANG
COMPLEET. ☉ Laat dezen inbinden
in „STERBANDEN” met titel op
den rug. ☉ Prijs f1.25. Meerdere
exemplaren korting. ☉ Ook voor oude jaargangen zijn tegen
den hierboven genoemden prijs nog „Sterbanden” voorradig.

Laat dus Uw oude en nieuwe Jaargangen

aan onze drukkerij inbinden

N.V. DRUKKERIJ „LABOREMUS”

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79367